

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (viides jaosto)
3 päivänä lokakuuta 2000

Asia T-187/98

Pascual Juan Cubero Vermurie
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö – Ylennys – Tehtäväkierto – Tutkittavaksi ottaminen

Täydellinen teksti ranskan kielellä . . . . . II - 885

Aihe: Kanne, jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 6.4.1998 tehdyn komission päätöksen jättää kantaja ylentämättä palkkaluokkaan A5 vuoden 1998 ylennyskierröksellä sekä määräämään korvausta aineellisesta ja aineettomasta vahingosta, joka kantajalle on ylentämättä jäämisestä aiheutunut.

Ratkaisu: Kanne hylätään. Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Tiivistelmä

1. Henkilöstö – Kanne – Virkamiehelle vastaisen toimen käsite – Päätös olla kirjaamatta virkamiestä ylennyskomitean laatimalle listalle – Ura-alueen ulkopuolelta tehty ylennys – Valmisteleva asiakirja – Ulkopuolelle jääminen – Toimi, joka voidaan riitauttaa ylennyspäätöksen kumoamiskanteen yhteydessä (Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohta)

2. Henkilöstö – Kanne – Edeltävä hallinnollinen valitus – Kanteen kohteen ja syiden samanlaisuus – Kanneperusteet, jotka eivät sisälly valitukseen mutta liittyvät siihen läheisesti – Tutkittavaksi ottaminen – Kanneperuste, johon ei ole vedottu edes implisiittisesti oikeudenkäyntiä edeltäneessä menettelyssä – Tutkimatta jättäminen (Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artikla)

3. Henkilöstö – Ylennys – Ansioiden vertailu – Hallintoviranomaisen harkintavallan rajat (Henkilöstösääntöjen 45 artikla)

4. Henkilöstö – Ylennys – Ansioiden vertailu – Niiden tehtäväkiertoa koskevien säännösten soveltaminen, jotka on ilmaistu komission ylennysmenettelyä koskevassa ohjekirjassa – Edellytykset (Henkilöstösääntöjen 45 artikla)

1. Vaikka päätös olla kirjaamatta virkamiestä ylennyskomitean laatimalle listalle vaikuttaakin ylennyspäätökseen, se ei ole hallintoviranomaisen lopullinen päätös. Lisäksi kun kyseessä on ura-alueen ulkopuolelta tehty ylennys, ansioituneimmista virkamiehistä ylennystä varten laadittu lista on myös valmisteleva asiakirja, jonka vaikutukset eivät ole lopullisia ja joka näin ollen ei ole henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu virkamiehelle vastainen toimi.

Tästä seuraa, että nimittävän viranomaisen ansioituneimmista virkamiehistä laatiman listan ja muiden hallinnollisen menettelyn aikana annettujen valmistelevien asiakirjojen säännönmukaisuuden voi kiistää ainoastaan sen kanteen yhteydessä, joka on nostettu ylennyskiirroksella tehdyn lopullisen päätöksen kumoamista varten.

(ks. 30 ja 31 kohta)

Viittaukset: asia T-82/89, *Marcato v. komissio*, 5.12.1990 (Kok. 1990, s. II-735, 43 kohta ja asia T-506/93, *Moat v. komissio*, 21.2.1995 (Kok. H. 1995, s. I-A-43 ja s. II-147, 24 kohta).

2. Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen hallinnollisen valituksen ja kanteen vastaavuutta koskevan säännön mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimille esitetyn kanneperusteen on tutkimatta jättämisen uhalla oltava sellainen, joka on jo esitetty oikeudenkäyntiä edeltäneen menettelyn aikana, jotta nimittävällä viranomaisella on ollut tilaisuus tutkia riittävän tarkasti ne väitteet, jotka asianomainen esittää riidanalaista päätöstä vastaan. Vaikka yhteisöjen tuomioistuimissa esitetyt vaatimukset eivät saa sisältää muuta kuin niihin perusteisiin perustuvia riitauttamisperusteita, joihin on vedottu valituksessa, näitä riitauttamisperusteita voi kuitenkin kehittää yhteisöjen tuomioistuimissa esittämällä oikeudellisia perusteita ja väitteitä, jotka eivät välttämättä sisälly valitukseen, mutta liittyvät siihen läheisesti. Lisäksi koska oikeudenkäyntiä edeltävä menettely on luonteeltaan epävirallinen ja asianosaiset voivat siinä vaiheessa toimia ilman asianajajaa, hallintoviranomaisen ei pidä tutkia valituksia rajoittavasti vaan päinvastoin avoimin mielin.

Tästä ei ole kyse sellaisessa valituksessa, jossa ei viitata yhteisöjen tuomioistuimille esitettyihin väitteisiin, ja joka ei myöskään sisällä mitään sellaisia tietoja, joista vastaajana ollut toimielin olisi voinut päätellä, että kantaja aikoi esittää kyseisen väitteen.

(ks. 35–37 kohta)

Viittaukset: asia T-4/96, S v. tuomioistuin, 9.7.1997 (Kok. 1997, s. II-1125, 98 ja 99 kohta).

3. Sitä harkintavaltaa, joka hallintoviranomaiselle on myönnetty henkilöstösääntöjen 45 artiklan nojalla tehtävän ylennyspäätöksen puitteissa huomioon otettavien ansioiden arvioimista varten, rajoittaa se, että hakijoiden ansioiden vertailu on suoritettava huolellisesti ja puolueettomasti ja yksikön edun ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisesti. Käytännössä arviointi on suoritettava yhdenvertaisin perustein ja vertailukelpoisia tieto- ja tiedustelulähteitä käyttäen.

(ks. 58 kohta)

Viittaukset: asia T-76/92, Tsirimokos v. parlamentti, 30.11.1993 (Kok. 1993, s. II-1281, 20 ja 21 kohta ja asia T-157/98, Oliveira v. parlamentti, 21.9.1999 (Kok. H. 1999, s. I-A-163 ja s. II-851, 35 kohta).

4. Niissä määräyksissä, jotka komission ylennysmenettelyä koskevassa ohjekirjassa on annettu tehtäväkierrosta, tavoitellaan sitä, että tehtäväkierto ei haittaa niiden virkamiesten uran kehitystä, joihin kiertoa sovelletaan. Se, että paremmuusjärjestykseen asettaminen perustuu kyseisen pääosaston ylennyskelpoisten virkamiesten lukumäärään, saattaa aiheuttaa haittaa virkamiehelle, joka on siirretty uusiin tehtäviin sellaiseen pääosastoon, jossa ylennyskelpoisten virkamiesten lukumäärä ei ole sama. Näin ollen ei voida hyväksyä, että nimittävä viranomainen vain tiukasti soveltaa edellä mainittuja tehtäväkiertoa koskevia määräyksiä, koska tämä merkitsisi sitä, että kaikkien ylennyskomitean nimittävälle viranomaiselle ehdottamien ylennyskelpoisten virkamiesten ansioiden vertailu on aiheeton. Yhteisön

toimielimen on tutkittava siirretyn virkamiehen tilanne tarkistaakseen, ettei virkamiehelle ole aiheutunut tästä haittaa. Tutkiminen on erityisen tarpeellista silloin, kun asianomaista virkamiestä ei ole sijoitettu paremmuusjärjestykseen siinä pääosastossa, mistä hän on lähtenyt, ja kun nimittävä viranomainen ei ole velvollinen sijoittamaan virkamiestä paremmuusjärjestykseen tehtäväkiertoa koskevan alakohdan perusteella, jossa määrätään, että mikäli virkamies siirretään uusiin tehtäviin sen jälkeen, kun häntä on ehdotettu ylennettäväksi ilman paremmuusjärjestykseen sijoittamista, ehdotus sitoo ainoastaan sitä pääosastoa, mistä virkamies on lähtenyt, eikä muodosta saavutettua oikeutta.

(ks. 67–69 kohta)